Lietas Nr. A420228114
Lietas arhīva Nr. A42-02281-14/36

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Jelgavā 2014.gada 28.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese S. Ozola,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. B/ (turpmāk – pieteicējs) pieteikuma par Valsts darba inspekcijas faktiskās rīcības, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicēja iesniegumiem, atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma 4200 *euro* atlīdzinājuma noteikšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs ar 2013.gada 2.novembra un 26.novembra iesniegumiem vērsās Zemgales reģionālajā valsts darba inspekcijā (turpmāk – Darba inspekcija) par iespējamiem darba tiesisko attiecību un darba aizsardzību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumiem individuālajā komersantā /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese /adrese/(turpmāk – individuālais komersants), un lūdza apturēt ražotnes darbību un uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību par darba aizsardzības normatīvo aktu prasību pārkāpumiem.

Darba inspekcija, izskatot minētos pieteicēja iesniegumus, 2013.gada 9.decembrī sniedza pieteicējam atbildi Nr.2013-12JS-04/480 (turpmāk – Atbilde), kurā norādīja, ka Darba inspekcijas amatpersonas 2013.gada 28.novembrī veica pārbaudi pie individuālā komersanta, bet, pamatojoties uz Valsts darba inspekcijas likumu un Fizisko personu datu aizsardzības likumu, pārbaudes laikā iegūto informāciju par iestādes darbiniekiem un detalizētu informāciju par pārbaudes laikā konstatēto nav tiesīga pieteicējam izpaust. Pieteicējs informēts, ka gaisa piedūmojuma jautājumā jāvēršas Valsts vides dienestā.

[2] Ar Valsts darba inspekcijas (turpmāk – VDI vai iestāde) direktora 2014.gada 24.janvāra lēmumu Nr.06/252-2014-05-05/42 (turpmāk – Lēmums), izskatot pieteicēja Atbildes apstrīdēšanas iesniegumu, atzīts, ka Darba inspekcijas faktiskā rīcība, izskatot pieteicēja 2013.gada 2.novembra un 26.novembra iesniegumus, ir atbilstoša normatīvajiem aktiem, bet pieteicējam sniegtajā Atbildē nav atspoguļoti visi lietā noskaidrotie faktiskie apstākļi; un noraidīts pieteicēja iesniegums daļā par zaudējuma atlīdzināšanu. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Attiecībā uz pieteicēja norādi, ka Darba inspekcija nav viņu informējusi par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību konstatēts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 247.panta otrā daļa paredz, ka ir par atteikumu ir jāinformē personas, kuru tiesiskās intereses šis lēmums skar, bet LAPK nav noteikts iestādes pienākums pieteicēju informēt par administratīvā pārkāpuma lietas ierosināšanu. Ņemot vērā to, ka Darba inspekcija nav atteikusies uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību un 2013.gada 11.novembrī ir uzsākusi administratīvā pārkāpuma lietu, pamatojoties uz pieteicēja iesniegumiem, secināms, ka Darba inspekcija ir rīkojusies atbilstoši normatīvajiem aktiem.

Papildus iestāde informējusi pieteicēju, ka Darba inspekcijas konstatētie individuālā komersanta darba tiesību un aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav tik būtiski un ir novērsti. Līdz ar to Darba inspekcija ir izbeigusi administratīvā pārkāpuma lietu par individuālā komersanta izdarītajiem pārkāpumiem saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu.

[2.2] Saskaņā ar LAPK 261.pantu pieteicējam nevar tikt piešķirts cietušā statuss, jo VDI nav konstatējusi, ka individuālais komersants būtu izdarījis tādu administratīvo pārkāpumu, ar kuru, iespējams, pieteicējam radīts kaitējums.

[2.3] Attiecībā uz pieteicēja norādi, ka individuālais komersants rada piedūmojumu un tā objekts nav nodots ekspluatācijā, VDI norāda, ka saskaņā ar Valsts darba inspekcijas likuma 3.panta pirmo daļu Valsts darba inspekcijas funkcija ir valsts uzraudzības un kontroles īstenošana darba tiesisko attiecību un darba aizsardzības jomā. Darba inspekcijas kompetencē neietilpst būvobjektu nodošana ekspluatācijā, uzņēmuma darbības apturēšana (izņemot gadījumus, kas ir saistīti ar darba aizsardzību; regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem) un jautājumi, kas ir saistīti ar piesārņojuma radīšanu. Līdz ar to VDI ir nodevusi informāciju par iespējamiem individuālā komersanta pārkāpumiem Valsts vides dienestam un Engures novada domei.

[2.4] VDI informēja pieteicēju, ka tā ir izdevusi administratīvo aktu, ar kuru individuālajam komersantam ir uzlikts tiesiskais pienākums veikt darbības, lai novērstu konstatētos pārkāpumus darba tiesību un darba aizsardzības jomās.

[2.5] Ņemot vērā iepriekš minēto, VDI uzskata, ka Darba inspekcijas faktiskā rīcība, izskatot pieteicēja iesniegumus, ir atbilstoša normatīvajiem aktiem, bet tā nav atspoguļojusi visus lietā noskaidrotos faktiskos apstākļus. Tomēr VDI šajā Lēmumā kā iestādes galīgajā atbildē atspoguļojusi visus Darba inspekcijas konstatētos faktiskos apstākļus un sniegusi to novērtējumu.

[2.6] Pieteicējs pieprasīto morālā kaitējuma 3000 latu apmērā atlīdzinājumu, pamatojot to, ka pieteicējs cietis arī mantiska rakstura zaudējumus un radīts kaitējums veselībai un dzīvībai, nav pierādījis un pamatojis. Līdz ar to VDI nav iespējams aprēķināt pieteicējam, iespējams, radīto mantisko zaudējumu apmēru, jo nav gūti pierādījumi, ka šādi zaudējumi pieteicējam radušies.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2014.gada 25.februārī saņemts pieteicēja pieteikums un ierosināta administratīvā lieta par iestādes faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicēja iesniegumiem, un morālā kaitējuma 4200 *euro* apmērā atlīdzinājumu. Pieteikums (par prasījumu ierosinātajā daļā) pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka individuālā komersanta izmantotā saimniecības ēka, kurā ierīkota ražotne (zivju kūpinātava), rada pieteicējam draudus veselībai, dzīvībai un viņa īpašumam, tāpēc lūdzis Darba inspekciju apturēt ražotnes darbību un uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību. Uz saviem iesniegumiem saņēmis Atbildi un Lēmumu, bet nepiekrīt tur norādītajam attiecībā uz to, ka individuālā komersanta darbībā nav konstatējami būtiski darba aizsardzības noteikumu pārkāpumi un nav apturēta tā darbība. Tāpat pieteicējs nav saņēmis informāciju, kāds pienākums uzlikts individuālajam komersantam darba tiesību un darba aizsardzības jomā.

[3.2] Pieteicējs arī uzskata, ka Lēmumā nepamatoti norādīts, ka Darba inspekcijas kompetencē neietilpst kontrolēt būvobjekta nodošanu ekspluatācijā. Pieteicējs norāda, ka VDI bija jāvēršas Engures novada domē, lai iegūtu informāciju par to, ka būvinspektors 2013.gada 19.decembrī sastādījis atzinumu par ražotnes pārbaudi un uzdevis nekavējoties pārtraukt zivju kūpinātavas darbību. Līdz ar to, pieteicējprāt, izveidojusies nepieļaujama situācija, ka būvinspektors aizliedz ražotnes darbību, bet VDI to atbalsta.

[3.3] Pieteicējs norāda, ka Darba inspekcijas darbinieku bezdarbības rezultātā viņam radīti draudi veselībai, dzīvībai, jo uzskata, ka Darba inspekcijas amatpersonai ir pienākums nekavējoties pieņemt lēmumu par objekta darbības apturēšanu. Pieteicējs arī norāda, ka viņam tika liegts piedalīties likumpārkāpuma izvērtēšanā un apstrīdēt Darba inspekcijas lēmumu par pārkāpuma atzīšanu par maznozīmīgu. Ar šādām darbībām pieteicējam ir nodarīts būtisks morālais kaitējums, jo likuma pārkāpumi radījuši būtisku pieteicēja tiesisko interešu aizskārumu.

[3.4] Papildu paskaidrojumā pieteicējs norāda, ka VDI maldinājis pieteicēju, neinformējot viņu par VDI pienākumiem vides aizsardzības jomā, kas noteikti Ministru kabineta 2004.gada 17.februāra noteikumos Nr.91 „Kārtība, kādā reģionālās vides pārvalde izdod tehniskos noteikumus paredzētajai darbībai, kurai nav nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums", un secina, ka katra iestāde – VDI vai Valsts vides dienests uzskatījusi, ka individuālā komersanta prettiesiskas darbības pārtraukšana ir kādas citas iestādes kompetencē.

[4] Iestāde rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms, norādot turpmāk minētos argumentus.

[4.1] Ņemot vērā to, ka VDI nav ieguvusi dokumentārus pierādījumus faktam (tostarp to nav norādījis arī pats pieteicējs), ka pieteicējs strādā pie individuālā komersanta, nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka viņš ir nodarbinātais un ka viņam ir piešķirtas Darba aizsardzības likuma 18.panta ceturtajā daļā un 19.pantā noteiktās tiesības (par darba aizsardzības pasākumiem un apdraudējumu).

[4.2] VDI norāda, ka ir jānodala administratīvais process, ko regulē Administratīvā procesa likums, un administratīvā pārkāpuma process, kas tiek regulēts saskaņā ar LAPK. VDI paskaidro, ka VDI konstatēto individuālā komersanta pārkāpumu būtiskums tika vērtēts administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros. Līdz ar to pieteicēja norādītais attiecas uz administratīvā pārkāpuma lietu, nevis administratīvo lietu. Turklāt, ņemot vērā to, ka pieteicējs nav lūdzis viņu atzīt par cietušo administratīvā pārkāpuma procesā, pieteicējam nav LAPK 261.panta piektajā daļā noteiktās tiesības, tostarp piedalīties administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā.

[4.3] Lēmumā kā galējā iestādes lēmumā (atbildē) VDI ir norādījusi, ka ir izdevusi administratīvo aktu, ar kuru individuālajam komersantam ir uzlikts tiesiskais pienākums veikt darbības, lai novērstu konstatētos pārkāpumus darba tiesību un darba aizsardzības jomās.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 71.panta otrajā daļā noteikto, ja administratīvā lieta ierosināta, pamatojoties uz tādu informāciju, kuras iesniedzējs nav administratīvā procesa dalībnieks, iesniedzējam paziņo par to, ka administratīvā lieta ir izskatīta, un to, kāds ir tās izskatīšanas rezultāts. Ņemot vērā minēto, VDI Lēmumā pieteicēju informēja par administratīvā akta izdošanu par individuālā komersanta izdarītajiem pārkāpumiem darba tiesību un darba aizsardzības jomās.

[4.4] Jautājums par individuālajam komersantam piederošās būves nojaukšanu nav VDI kompetencē un saskaņā ar Iesniegumu likuma 4.panta otro daļu, VDI par to informēja Engures novada domi.

[4.5] Papildus VDI paskaidro, ka saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums) 1.panta pirmo daļu atlīdzināms tāds personai nodarītais zaudējums, kas nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Ņemot vērā to, ka VDI ir rīkojusies un Lēmumu pieņēmusi atbilstoši normatīvajiem aktiem, VDI nav pienākums atlīdzināt pieteicējam zaudējumus, ja arī tādi viņam ir radušies.

[4.6] Attiecībā uz Ministru kabineta 2004.gada 17.februāra noteikumiem Nr.91 „Kārtība, kādā reģionālās vides pārvalde izdod tehniskos noteikumus paredzētajai darbībai, kurai nav nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums" VDI norāda, ka to 25.punktā

noteiktais neattiecas uz VDI, jo VDI kompetence ir noteikta Valsts darba inspekcijas likumā. No Valsts darba inspekcijas likuma neizriet VDI tiesības akceptēt vai izsniegt darbību, kuru veikšanai nav nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums, veikšanai nepieciešamos dokumentus. Līdz ar to pieteicēja norādītais VDI ir uzskatāms par nepamatotu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka pieteikums ir pilnībā noraidāms.

[6] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējs ar iesniegumiem vērsās Darba inspekcijā ar mērķi, lai tiktu konstatēts individuālā komersanta izdarīts administratīvais pārkāpums darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanas jomā. Pieteicējs uzskata, ka individuālais komersants, izmantojot savai ražotnei (zivju kūpinātava) saimniecības ēku, kas normatīvo aktu noteiktajā kārtībā nav nodota ekspluatācijā, un atrodas blakus pieteicēja šķūnītim, rada pieteicējam draudus veselībai, dzīvībai un īpašumam. Pieteicējs, atsaucoties uz Valsts darba inspekcijas likuma un Darba aizsardzības likuma normām, un uzskatot sevi par „nodarbināto", vēlējās panākt individuālā komersanta ražotnes darbības apturēšanu.

Veicot pieteicēja iesniegumu pārbaudi, VDI sniedza Atbildi un pieņēma Lēmumu, ar kuru informēja pieteicēju, ka 2013.gada 11.novembrī pret individuālo komersantu tika uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, kā rezultātā pieņemts lēmums par uzsāktās lietvedības izbeigšanu pārkāpuma maznozīmīguma dēļ. Tāpat pieteicējs tika informēts, ka attiecībā pret individuālo komersantu pieņemts administratīvais akts, ar kuru individuālajam komersantam uzlikts tiesiskais pienākums veikt darbības, lai novērstu konstatētos pārkāpumus darba tiesību un darba aizsardzības jomās. Savukārt attiecībā uz jautājumiem, kas saistīta ar piesārņojuma radīšanu un patvaļīgo būvniecību, informācija nodota attiecīgām iestādēm.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka VDI savas kompetences ietvaros, kas noteikta Valsts darba inspekcijas likumā un Darba likuma un Darba aizsardzības likuma normās, ir veikusi pieteicēja iesniegumu pārbaudi saistībā ar individuālā komersanta darbību darba tiesisko attiecību un darba aizsardzības jomā. Proti, 2013.gada 28.novembrī un 2.decembrī sastādīti akti par konstatētajiem faktiem (darba tiesību un darba vides risku jomā) pie individuālā komersanta (*lietas 24., 26.-37.lapa*); 2013.gada 2.decembrī izdots rīkojums Nr.1112-2013-012, ar kuru individuālajam komersantam uzdots novērst atklātos normatīvo aktu prasību pārkāpumus (*lietas 40.lapa*); 2013.gada 2.decembrī, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pieņemts lēmums par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā, konstatējot, ka individuālais komersants ir iesniedzis nepieciešamos dokumentus, kā arī izdarītie darba tiesību un darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpumi būtiski neietekmē individuāla komersanta darbinieku tiesības un intereses (*lietas 41.lapa*). Tāpat pieteicējs saņēmis atbildi no Engures novada domes, kas sniegta, pamatojoties uz VDI pārsūtīto pieteicēja iesniegumu pēc piekritības (*lietas 58.lapa*).

Par iepriekš norādīto VDI sagatavoja Atbildi un Lēmumu, ar kuru informēja pieteicēju par viņa iesniegumu izskatīšanas rezultātiem.

Tomēr, kā secināms no pieteicēja pieteikuma, pieteicēja iebilst pret VDI rīcību, neveicot vispusīgāku, pilnīgāku un objektīvāku lietas apstākļu pārbaudi par individuālā komersanta darbību, bet formāli sniedzot Atbildi un Lēmumu ar atsaucēm uz veiktās pārbaudes rezultātiem.

[8] Saskaņā ar Iesniegumu likuma 2.panta pirmo daļu iestāde izskata dokumentu, kurā ietverts *iestādes kompetencē esošs* lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums, un atbild uz to. Arī minētā likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka iesniegumu iesniedz iestādei, kuras kompetencē ir izskatīt iesniegumu pilnībā vai kādā tā daļā. Tātad iesnieguma saturam un atbildes saturam jāatbilst attiecīgi jomu regulējošam likumam, šajā gadījumā Valsts darba inspekcijas kompetenci regulējošām tiesību normām.

Kā pamatoti norādījusi iestāde, Valsts darba inspekcijas kompetenci noteic Valsts darba inspekcijas likums kopsakarā ar speciālajām tiesību normām, kas ietvertas, piemēram, Darba likumā, Darba aizsardzības likumā vai LAPK. Tā, piemēram, Valsts darba inspekcijas likuma 3.pants noteic, ka darba inspekcijas funkcija ir valsts uzraudzības un kontroles īstenošana darba tiesisko attiecību un darba aizsardzības jomā, kas izpildāma, veicot šādus uzdevumus: uzraudzīt un kontrolēt darba tiesisko attiecību un darba aizsardzības normatīvo aktu prasību ievērošanu; kontrolēt, kā darba devēji un darbinieki savstarpēji pilda darba līgumos un darba koplīgumos noteiktos pienākumus; sekmēt domstarpību novēršanu starp darba devēju un darbiniekiem; kontrolēt darba vietās esošo darba aprīkojumu, kā arī personāla individuālo un kolektīvo aizsardzības līdzekļu, veselībai kaitīgo un bīstamo vielu izmantošanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Tāpat atbilstoši Administratīvā procesa likuma 71.panta otrajai daļai informāciju par administratīvā lietas izskatīšanu un tās rezultātu jāpaziņo iesniedzējam, ja administratīvā lieta tika ierosināta, pamatojoties uz tā sniegtu informāciju, bet minētā persona nav ne administratīvā akta adresāts, ne trešā persona.

No šīm tiesību normām ir izriet, ja VDI ir saņēmis tādas personas iesniegumu, kura saturs (jautājums) ir tās kompetencē, bet šai personai nav subjektīvo tiesību prasīt administratīvā akta izdošanu, iestāde sniedz tikai formālu atbildi par to, ka tās iesniegums ir izskatīts ar konkrētu rezultātu. Līdz ar to ir secināms, ka pieteicējam, kas vērsies ar iesniegumu Darba inspekcijā un lūdzis izvērtēt individuālā komersanta darbības atbilstību darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām, ir tiesības saņemt atbildi pēc būtības par veiktās pārbaudes rezultātiem.

[9] Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 104.panta pirmo teikumu ikvienam ir tiesības likumā

paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādē ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Šīs tiesības tiek īstenotas uz personas iniciatīvas pamata, vēršoties pie valsts kāda tai interesējoša jautājuma noskaidrošanai. Valsts pienākums atbilstoši šai konstitucionālajai normai ir sniegt atbildi, kurā ir izvērtēti uzdotie jautājumi un tie motivēti atbildēti. Tādā veidā tiek aktivizēta pilsoniskā sabiedrība un valsts darbība kļūst caurskatāmāka. Tā kā valsts savus pienākumus īsteno caur dažādām institūcijām, tad Satversmes 104.panta kontekstā tas nozīmē, ka persona vēršas pie attiecīgās kompetentās institūcijas un saņem kompetentu atbildi *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa sprieduma lietā SKA-22/2008 17. punktu)*.

Tai pat laikā personas tiesības uz atbildes saņemšanu pēc būtības nav jāsaprot tā, ka personai sniegtā atbilde būs atbilstoša tās priekšstatam, kāda atbilde ir jāsniedz. Proti, tas apstāklis, ka iestādes atbildes saturs nav atbilstošs personas gribai, pats par sevi nenozīmē, ka tās rīcība ir prettiesiska un atbilde nav sniegta pēc būtības *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 1.decembra spriedumu lietā AA 1310-06/3)*.

Proti, ir jānošķir tie gadījumi, kad Darba inspekcija veic pārbaudi, kas ierosināta pēc privātpersonas iesnieguma saņemšanas, lai savas kompetences ietvaros pārbaudītu iesniegumā minētos faktus, no Darba inspekcijas faktiskās rīcības – atbildes sniegšanas pēc būtības. Arī šajā gadījumā, – pieteicējam ir tiesības saņemt atbildi pēc būtības uz viņa iesniegumu par tā *izskatīšanas rezultātiem*, bet pieteicējam nav tiesību prasīt no Darba inspekcijas kādu konkrētu rīcību (administratīvā akta izdošanu vai faktiskās rīcības veikšanu pret citu personu) pārbaudes procesa ietvaros, kā arī pieteicējam nav tiesību prasīt, lai pārbaudes rezultātā būtu pieņemts konkrēta satura lēmums administratīvā pārkāpuma lietā.

[10] Izvērtējot Darba inspekcijas sniegto Atbildi un VDI Lēmumu, tiesa secina, ka iestāde savas kompetences ietvaros ir atbildējusi pieteicējam un darījusi zināmus viņa iesnieguma *pārbaudes rezultātus*. Kā jau tiesa iepriekš konstatēja [7], VDI pieteicēju ir informējusi gan par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu un tās rezultātiem, gan par administratīvās lietas izskatīšanas rezultātiem. Tātad VDI pieteicējam ir sniegusi atbildi pēc būtības Iesniegumu likuma izpratnē.

Savukārt tam, ka VDI savus apsvērumus (motīvus) izdarījusi pretēji pieteicēja cerētajam, nenoskaidrojot detalizētāk individuālā komersanta darbības tiesiskumu, veicot ražošanu ekspluatācijā nenodotā būvē, nav tiesiskas nozīmes. Šo apstākļu nenoskaidrošana konkrētajā gadījumā nav aizskārusi pieteicēja tiesības saņemt atbildi pēc būtības, jo, kā jau minēts, VDI Lēmumā ir motivēti informējusi pieteicēju par viņa iesnieguma izskatīšanas rezultātiem.

[11] Pastāvot iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka iestādes faktiskā rīcība, sniedzot pieteicējam atbildi uz viņa iesniegumiem, ir tiesiska, kas savukārt nav radījis būtisku pieteicēja tiesību vai tiesisko interešu aizskārumu, lai prasītu atlīdzinājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Iesniegumu likuma 10.panta otro daļu, Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu un 263.panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Noraidīt pilnībā /pers. B/ pieteikumu par Valsts darba inspekcijas faktiskās rīcības, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicēja iesniegumiem, atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma 4200 *euro* atlīdzinājuma noteikšanu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas dienā.

Tiesnese S.Ozola